

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

15. De funesto illorum interitu, qui imaginem S. Simeonis mirifici
deturbare conati sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

loquium postulat. Iudex non credere, sed phantasma dæmonis arbitrari. Tandem amissus, somnium & cædem indicat. Cum iam illuxisset, ad cœmeterium conueniunt, cadaver circumstant. Interim dæmones cum terribili ululatu in sublime raptum cadaver, ex hominum conspectu abstulerunt. Ea res, præter vulnus crucifixo illatum, aleatoris perfidiam arguit, & lanium à periculo liberauit.

Europius lib. 21. rerum Romanarum, de quodam Constantino, imaginem Dei genitrici violente, eiusque diuina visione.

CAP. XIII.

Constantinus quidam strator Artabaldi, videns imaginem Dei genitricis stantem, apprehensum lapidem, aduersus eam proiecit, & contriuit: & cum cecidisset, caleuit. Et vidit in somnis stantem sibi Dominam noliã, & dicentem: Noli quàm fortem causam in me operatus fueris, verum contra caput tuum fecisti. Postea verò dum Saraceni aduersus murum congressionem facerent, & agerent bellum, currens ad murum, ut fortis miles infelix ille, eiecitur à lapide transmissio ex Mangone, & contritum est caput eius & facies, dignam impietatis suæ retributionem percipiens.

D. Ioannes Damascenus lib. 3. de venerat. sanctorum imaginum, ex Arcadio Archiepiscopo Cypri. De fuisse

sancto interitu illorum, qui imaginem S. Simeonis mirifici deturbare conati sunt.

CAP. XV.

Contigit diebus illis virum quendam negociatorem ciuitatis Antiochie periculo-
so angore animi detineri, id procurante ma-
ligno dzmone diuque ita anxietate vrgeri, vt
compressione anhelis spiritus penè illum suffo-
carent. Hic quum sanctum Simeonem adisset,
essetque eius deprecatione consequutus sani-
tatem, ita vt nullum videretur eatenus passus
malum, inq; suam domum regressus, pro gra-
tularum actione erexit sancto illi imaginem in
publico & conspicuo omnibus ciuitatis loco,
suprà fores officinæ suæ. Eam verò quum per-
spexissent infidelium quidam tanto honore
& gloria illustrari, vnà cum luminaribus &
descriptione astrorum ipsam ambientium, im-
pleti zelo homines sui similes, nempè turbu-
lentos & incompolitæ vitæ, conciuerunt ad
seditiosam coitionem, sic vt numerosa multi-
tudo conuenerit, & obstreperas voces edide-
rit, clamando: Tolle è vita qui hoc fecit; ac de-
turbetur imago. Dei autem dispensatione con-
figit, tunc virum non potuisse in sua deprehen-
di domo. Prius enim magno tenebantur stu-
dio, vt eum malè multarent & occiderent, alijs
alia vociferantibus. Istorum nequitia multa &
nimis quam magna in conspectu DEI appa-
ruit, inuidia in super præter omnem modum,
per

per quam dæmoniaco spiritu obsessi in hac
 conspirarunt, arbitrati se occasionem inueni-
 se concitandæ seditionis, & contumelijs in-
 sectandi sanctum, quòd is sæpenumero coar-
 guisset perfidiam & ipsorum errorem, qui
 gentilium superstitionem sectabantur. Tan-
 tum igitur insanix pondus quum ferre non
 possent, vnicuiquam militum prouinciam
 hanc delegarunt, vt consensu gradibus de-
 turbaret imaginem. Ille quum ascendisset
 manusque expandisset, vt demandatum ex-
 pleret opus, ex alto in imam delapsus terram,
 momento est medius perruptus, & in turba
 non mediocri exortus est tumultus, nihil o-
 minus Redaccensis animis adiecerunt, vt &
 alterum eò adigerent. Et ille quidem expe-
 ctis manibus, vt imaginem detraheret, in ter-
 ram pariter delapsus, perfractus est. Hoc edito
 exemplo terrore percussis omnes coeperunt se-
 bi ipsis imprimere S. crucis signaculum. Cum-
 que perfidi illi vehementiore insanix fure-
 rent, adiecerunt, vt & tertium ad hoc opus ad-
 igerent. Et hic, vt manus extendit primum ad
 deiicendam imaginem, consimiliter perrup-
 tus concidit in terram. Tunc timor magnus
 inuasit omnes, qui fideles circumsteterant, &
 attoniti super cœcitate ac temerario ausu per-
 fidorum & impiorum, adorata imagine cum
 supplici deprecatione illinc abierunt.

D. Ioannes Damasc. li. 3. de veneratione SS. imagin.

*De quodam Saraceno, qui cum sagittam eiacularus
esset in imaginē S. Theodori, sanguis ex ea profu-
xit, ipse vero cum alijs Saracenis infeliciter periit.*

CAP. XVI.

AGellus est à Damasco miliaribus quat-
tuor distans, dictus nomine Carsatas. In
eo terre tractu, templum est sancto Theo-
doro sacrum, quod quidem templum se-
mel ingressi Saraceni demorati sunt, in eo ex-
crescentes genus omne obscœnitatis & imman-
ditatē per mulieres, pueros, & brutas animan-
tes. Vna igitur dierum, quum considerarent
eorum permulti, simulque fabularentur, ex
his vnus iecit sagittam aduersus imaginem
Theodori, quæ humerum eius dextrum per-
culit. Ex eo vulnere mox exsiliuit sanguis, qui
& ad imam vsque imaginis partem delapsus
est, spectantibus omnibus quod fiebat signum,
simul & impactam sagittam humero sancti &
defluentem sanguinem. Et ne sic quidem spe-
ctatores admirabili hoc signo admoniti ad cō-
scientiam redierunt. Qui sagittam impegit
sancto, nullam egit pœnitentiā. Ne vnus qui-
dem istorum est animo motus, nec è templo
secesserunt, neq; sibi temperarūt ab eius con-
taminatione. Veruntamen extremā dederunt
commissorum vlticem pœnam. Quum enim
familia essent eorum qui incolebant templū,
quatuor & viginti, ad vnū omnes amarulenta
morte extincti sunt; eorum verò qui in vicu-
lo